

20 stycznia 1930 r.

F42c 15/002

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 11057.

Kl. 72 i 3.

Léon Emile Rémondy
(Paryż, Francja).

**Urządzenie zapobiegające niewczesnemu działaniu zapalników uderzeniowych,
uruchomianych wskutek stłoczenia się ich części.**

Zgłoszono 30 czerwca 1927 r.

Udzielono 26 września 1929 r.

Pierwszeństwo: 8 października 1926 r. (Francja).

Znane są zapalniki działające na skutek stłoczenia się ich części i na skutek siły bezwładności. Zapalniki te są nader czułe, czyli mogą działać przy zetknięciu się z przeszkodą o bardzo małym oporze, jako to z płótnem płatowca, gruntem bardzo sypkim i t. d.

Niniejszy wynalazek dotyczy urządzenia, które można użyć w połączeniu z zapalnikami uderzeniowymi, działającymi na skutek stłoczenia się ich części, zwłaszcza zaś z zapalnikami, działającymi i na skutek stłoczenia się części i na skutek siły bezwładności. Urządzenie to nie wpływa ujemnie na czułość zapalnika i daje temu ostatniemu możliwość działać nawet w bardzo sypkim gruncie, a nawet w wo-

dzie, uniemożliwia natomiast jego działanie przy zetknięciu się z pewnymi lekkimi przeszkodami. Urządzenie to można zastosować z korzyścią do tych zapalników, gdy nie będą one użyte do pocisków przeciwlotniczych.

Urządzenie według wynalazku zapobiega niewczesnemu działaniu bardzo czułych zapalników uderzeniowych przy zetknięciu się z przeszkodami lekkimi, uginającymi się, znajdującymi się wypadkowo w pobliżu działa lub na drodze pocisku, jak np. cienkich gałązek, lekkich masek, służących do zamaskowania działa, łodyg zbożowych napotkanych przed uderzeniem pocisku i t. d.

Urządzenie to zasadniczo składa się z

kapturka lub krążka zakrywającego z otworami, stanowiącego jedną całość z kadłubem zapalnika lub do niego przymocowanego; otwory wykonane w spodzie kapturka lub w krążku zakrywającym mają wymiary dostateczne aby ciała miękkie lub ciekłe (błoto, grunt sypki, piasek, woda i t. d.) mogły swobodnie przeniknąć do wnętrza, ale uniemożliwiające natomiast dostęp do mechanizmu iglicowego gałęzi, łądyg i temu podobnych przeszkód, o ile pocisk uderza wpoprzek nich. Opór jednak części całych, oddzielających otwory jeden od drugiego, jest jednak dość słaby, tak że w razie zniekształcenia się spodu kapturka lub krążka zakrywającego ich przebicie jest niezawodne w razie uderzenia o mocną oporę (grunt twardy, kamienie, żwirówka, pnienie lub konary drzew i t. d.).

Na rysunku są przedstawione dla przykładu różne formy wykonania wynalazku.

Fig. 1 i 2 przedstawiają jedną formę wykonania, zaś fig. 3 i 4 — odmienną formę wykonania, przyczem zapalnik jest przedstawiony na fig. 1, 3 i 4 w przekroju pionowym, a na fig. 2 — w widoku zgóry.

Urządzenie w myśl wynalazku zostało opisane w zastosowaniu do zapalnika uderzeniowego bardzo czułego, działającego na skutek stłoczenia się części i siły bezwładności; zapalnik zawiera skrzynkę *A*, w której mieści się cały zespół mechanizmu zapalnika, a więc iglica *B*, połączona z głowicą skrzynki, niezależna od niej spłonka *C*, którą utrzymuje normalnie w należytej odległości od iglicy sprężyna rozporowa *D*. Urządzenie ochronne stanowi kapturek z otworami, utworzony przez część *E* kadłuba zapalnika *E — F*; część przednia skrajna *E* kadłuba zapalnika stanowi jedną całość z krążkiem *G*, zaopatrzonym w odpowiednie otwory. Otwory *g*, ograniczone ramionami lub częściami *g'* pełnemi, mają takie wymiary, że

swobodnie przenikają do wnętrza, aby uzyskać dostęp do ruchomego zespołu *A — B — C*, ciała miękkie lub ciekłe (grunt sypki, błoto, piasek, woda).

Natomiast krążek, któremu najlepiej będzie nadać lekką wypukłość, usunie wszelkie cienkie gałązki lub inną podobną przeszkodę uginającą się, łądygi zbożowe, płótno maskujące i t. d., które napotka na swej drodze, czy to przy wylocie, czy też podczas lotu pocisku. Jednak wytrzymałość krążka lub spodu kapturka, zwłaszcza ramion *g'*, jest dostatecznie słaba, tak iż przy uderzeniu pocisku w przeszkodę stałą, dostatecznie odporną, nastąpi zniekształcenie się lub przebicie krążka, co zapewni wtłoczenie do wnętrza pocisku ruchomego zespołu zapalnika, a w następstwie tego wybuch.

Urządzenie ochronne, jak to wskazuje fig. 3, składa się ze zwykłego krążka *G*, którego krawędź zewnętrzna opiera się o kolisty występ *e* kadłuba zapalnika i który jest przytwierdzony do kadłuba zapomocą zagięcia *e'* zewnętrznej krawędzi kadłuba.

Urządzenie ochronne można również umocować tak, że można je w razie potrzeby łatwo odjąć, co zależy od przeznaczenia pocisku.

Urządzenie takie może się też składać, jak to wyobraża fig. 4, z tulei nagwintowanej *G — g*, którą się nakręca na odpowiadający jej gwint *e'*, wykonany na końcu kadłuba zapalnika *E*. Tuleja *G — g* może być nie tylko nakręcona na zapalnik, lecz również przytwierdzona do niego zapomocą zamknięcia bagnetowego lub umocowana w inny jakikolwiek odpowiedni sposób.

W celu przechowywania na składzie i konserwacji, można zakryć otwory *g* zapomocą jakiejkolwiek cienkiej lekkiej błonki z papieru lub płótna o nader słabym oporze, która może pozostać przyklepiona do kapturka i podczas strzelania.

Należy zaznaczyć, że kapturek ochronny z otworami zabezpiecza od niewczesnego działania zapalnik pocisku, w razie wystrzelenia z działa, z którego lufy zapomniano zdjąć kaptur przedni ze skóry lub grubego płótna.

Zastrzeżenie patentowe.

Urządzenie ochronne, zapobiegające niewczesnemu działaniu zapalników uderzeniowych czułych, działających na skutek tylko stłoczenia się ich części lub na skutek stłoczenia się ich części i siły bezwładności, przy zetknięciu się wystrzelonego pocisku z przeszkodami wypadkowo napotkanymi w pobliżu działa lub na drodze pocisku, jako to z gałęziami, zasłonami służącymi do zamaskowania działa, łożdżami zbożowymi, gałęziami krzewów i tym podobnymi przedmiotami, znamienne tem, że składa się z kapturka lub krążka

zakrywającego (*G*), zaopatrzonego w otwory i stanowiącego jedną całość z kadłubem zapalnika lub do tego ostatniego przytwierdzonego, przyczem z jednej strony otwory (*g*) wykonane w tym kapturku pozwalają na swobodne przenikanie do wnętrza ciał miękkich lub ciekłych (błota, gruntu sypkiego, piasku, wody i t. d.), uniemożliwiając jednocześnie dostęp do mechanizmu iglicowego zapalnika gałązek lub lekkich i uginających się łożdż, uderzonych w poprzek, z drugiej zaś strony oddzielające te otwory (*g*) kapturka jeden od drugiego części pełne (*g'*) stawiają opór dostatecznie słaby, tak iż zniekształcenie lub przebicie spodu kapturka lub krążka zakrywającego następuje przy uderzeniu pocisku o przeszkodę odporną.

Léon Emile Rémondy.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

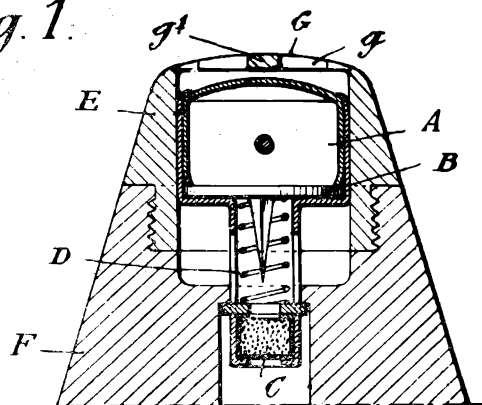

Fig. 2.

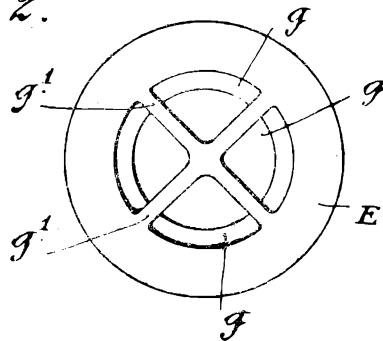

Fig. 3.

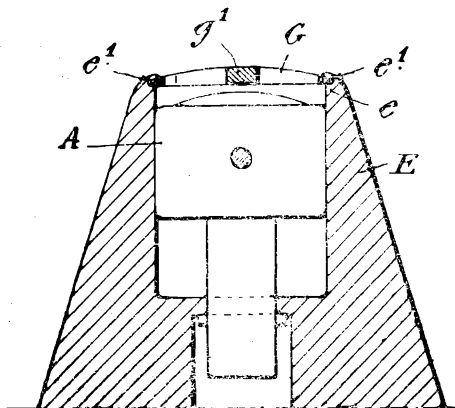

Fig. 4.

